

9 juni 1994

Lieve Reinoud,

Een paar jaar geleden, het jaar waarin Floris 18 werd, heb ik iets ondoordachts gedaan. Voor de 18-jarigen van dat jaar maakte ik mega-kaarten, me niet realiserend dat er jongere broers en zusjes volgden, die een gelijke behandeling ver verdienden. Jij moest het op je 18de met een mini-kaart stellen, maar hiermee hoop ik het goed te maken.

Onlangs speelde je toneel, naar ik vernam met succes. Eigenlijk is het hele leven over het algemeen een groot theater. Waarvan je nu het eerste bedrijf achter de rug hebt. De kinderschoenen ben je ontgroeid en ik hoop dat je vandaar (en zaterdag) helemaal uit je dak zult gaan om met een grote sprong in het volgende bedrijf te belanden, waar je pad hopelijk opnieuw over rozen zal gaan.

Voor onze generatie is 21 nog altijd de leeftijd waarop je pas echt volwassen wordt met alle voor -en nadelen van dien. Ook zou je de goede eigenschappen van het kind in jezelf moeten behouden: capaciteiten als verwondering, vindingrijkheid en spontaniteit.

Ik las dat creativiteit bij uitstek een gave van de jeugd is. Als je voor je 30ste geen bewijs van creativiteit hebt geleverd, kun je het voor de rest ook wel vergeten. Je hebt nog negen jaar, grijp je kans.

Heel veel geluk en goed feestelijk begin van het volgende bedrijf.

Liefs en groeten van Hendrik Jan en Em,
ook van Daan en Tien.

Emmy van den Blink

Het theater van het leven 1994

Acryl op karton 84x60 cm